EUROPA-PARLAMENTET 2009 - 2014

Mødedokument

6.6.2012 B7-0280/2012

FORSLAG TIL BESLUTNING

på baggrund af redegørelse fra næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik

jf. forretningsordenens artikel 110, stk. 2

om opfølgning på valgene i Den Demokratiske Republik Congo (DRC) (2012/2673(RSP))

Charles Tannock, Martin Callanan, Oldřich Vlasák, Jan Zahradil, Ryszard Antoni Legutko, Ryszard Czarnecki, Tomasz Piotr Poręba
for ECR-Gruppen

B7-0280/2012

Europa-Parlamentets beslutning om opfølgning på valgene i Den Demokratiske Republik Congo (DRC)
(2012/2673(RSP))

Europa-Parlamentet,

– der henviser til verdenserklæringen om menneskerettigheder fra 1948 og den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder fra 1966,

– der henviser til sine tidligere beslutninger om DRC, navnlig af 17. januar 2008 om situationen i Den Demokratiske Republik Congo og voldtægt som en krigsforbrydelse, af 17. december 2009 om vold i Det Demokratiske Republik Congo vedrørende bevæbnede gruppers seksuelle voldshandlinger og de vedvarende menneskerettighedskrænkelser i landet, af 7. oktober 2007 om forsømmelser med hensyn til beskyttelse af menneskerettighederne og retsstaten i Den Demokratiske Republik Congo og af 7. juli 2011 om Den Demokratiske Republik Congo og massevoldtægterne i provinsen Sydkivu,

– der henviser til Cotonou-partnerskabsaftalen, der blev undertegnet i juni 2000,

– der henviser til Rådets fælles aktion 2009/769/FUSP om ændring af fælles aktion 2007/405/FUSP om Den Europæiske Unions politimission vedrørende reformen af sikkerhedssektoren og dens retlige grænseflade i Den Demokratiske Republik Congo (EUPOL RD Congo),

– der henviser til sikkerhedssektoren EUSEC RD Congo-missionens reform, der blev etableret i juni 2005, Rådets fælles aktion 2005/355/FUSP af 2. maj 2005 om Den Europæiske Unions rådgivnings- og bistandsmission vedrørende sikkerhedssektorens reform i DR Congo),

– der henviser til FN's Sikkerhedsråds resolution 1856 (2008) om MONUC's mandat,

– der henviser til resolution 1925 (2010) fra FN's Sikkerhedsråd, der specificerer mandatet for FN's stabiliseringsmission i DR Congo (MONUSCO),

– der henviser til den fælles erklæring af 27. august 2010 fra EU's højtstående repræsentant Catherine Ashton og EU's udviklingskommissær Andris Piebalgs om voldshandlingernes genopblussen i Nord Kivu i DR Congo,

– der henviser til erklæringen af 22. februar 2011 fra Andris Piebalgs, udviklingskommissær, om nødvendigheden af at ende straffefriheden i DRC (Den Demokratiske Republik Congo: "Et skridt mod enden på straffefriheden"),

– der henviser til erklæringen af 9. december 2011 fra den højtstående repræsentant, Catherine Ashton, på vegne af EU, om valgprocessen i Den Demokratiske Republik Congo,

– der henviser til erklæringen af 20. december 2011 fra den højtstående repræsentant, på

vegne af EU, om det endelige resultat af præsidentvalget i DRC og fortsættelsen af den igangværende valgproces,

– der henviser til den endelige observationsrapport fra EU's valgobservationsmission for præsident- og parlamentsvalgene af 28. november 2011 i DRC (EU EOM DRC 2011), som fandt sted fra den 19. oktober 2011 til den 13. januar 2012,

– der henviser til forretningsordenens artikel 110, stk. 2,

A. der henviser til, at frie og retfærdige valg er en af forudsætningerne for demokratisk regeringsførelse;

B. der henviser til, at en regerings legitimitet udspringer af frie og retfærdige valg, og til, at en regerings politik vinder ved regeringens legitimitet og taber ved mangel på samme;

C. der henviser til, at der blev afholdt præsident- og parlamentsvalg i DRC den 28. november 2011; der henviser til, at muligheden for en anden og afgørende valgrunde den 26. februar 2012 blev ophævet forud for parlamentsvalget, da regeringen vedtog en ændring i valglovgivningen;

D. der henviser til, at EU VPC/HR Catherine Ashton på EU's vegne gav udtryk for bekymring over de alvorlige fejl og den manglende gennemsigtighed i stemmeoptællingen og offentliggørelsen af valgresultaterne, som blandt andet EU-valgobservationsmissionen havde gjort opmærksom på;

E. der henviser til, at de politiske modkandidater til Joseph Kabila hele tiden har påpeget en lang række uregelmæssigheder under afviklingen af præsident- og parlamentsvalget;

F. der henviser til, at DRC's højesteret på trods af, at de congolesiske myndigheder og DRC's uafhængige nationale valgkommission (CENI) selv havde konstateret mangler, bekræftede det endelige resultat af de to valg og den 16. december 2012 erklærede den siddende Joseph Kabila som genvalgt præsident;

G. der henviser til, at der fem måneder efter parlamentsvalget den 18. april 2012 blev dannet en ny regering under ledelse af premierminister Augustin Matata Ponyo;

H. der henviser til, at menneskerettighedssituationen i DRC fortsat giver anledning til alvorlig bekymring for det congolesiske folk og det internationale samfund, da der nu fremkommer gruopvækkende vidnesbyrd om systematiske krænkelser af menneskerettighederne, herunder massevoldtægt og andre former for tortur, i de seneste år, herunder i provinsen Nordkivu og Sydkivu;

I. der henviser til, at adskillige medlemmer af de congolesiske væbnede styrker, politiet, sikkerhedstjenesterne og andre bevæbnede aktive grupper i DCR, såsom den rwandiske oprørsgruppe FDLR (Den Demokratiske Front for Rwandas Befrielse), som ledes af hovedmændene bag folkemordet i Rwanda, der flygtede til Congo, og den congolesiske Mai-mai-milits, er blevet identificeret af indenlandske og internationale menneskerettighedsorganisationer i de seneste år, som de skyldige i disse forfærdelige forbrydelser;

J. der henviser til, at de naturlige ressourcer og profit fra den ulovlige udvinding af og handel med mineraler stadig ofte kontrolleres af paramilitære bevæbnede grupper, navnlig i den ustabile østlige del af DRC, hvor der har været konflikter i mange år trods tilstedeværelsen af en FN-fredsbevarende mission, MONUC, der befinder sig i DRC for at bistå FARDC at skabe fred i landet;

1. henviser til det endelige resultat af de to valg fra den 28. november i DRC; er dog fortsat skeptisk på grund af manglende korrekt overvågning af disse afgørende valg;

2. bemærker, at EU's økonomiske støtte til afviklingen af disse valg var på 47,5 mio. EUR med yderligere 2. mio. EUR til sikkerhed; udtrykker sin anerkendelse af det personlige engagement hos de 147 valgobservatører fra EU EOM DRC 2011;

3. glæder sig over de congolesiske borgeres deltagelse i denne storstilede valgproces, og tilskynder dem til at opfordre de congolesiske myndigheder til at overveje henstillingerne om valgreformer, der er baseret på EU EOM's konklusioner af den endelig observationsrapport samt fra CENI og det indenlandske civilsamfunds vurdering af valgene;

4. fordømmer på den stærkeste mulige måde alle bevidste uregelmæssigheder, der har fundet sted ved disse valg med henblik på at fratage den congolesiske befolkning et frit valg med hensyn til landets politiske ledere; beklager de utilsigtede uregelmæssigheder, der kan have bidraget til det samme resultat;

5. opfordrer den nuværende DRC-regering at intensivere sin indenlandske indsats for at sikre retsstatslige forhold og det congolesiske folks sikkerhed; opfordrer premierministeren, som regeringens ansvarlige for de offentlige finanser til at sikre, at de højeste økonomiske forvaltningsstandarder og sunde budgetmæssige procedurer bliver normen i den politiske beslutningsproces i DRC's regering;

6. er fortsat bekymret over de mange tilfælde af vold mod civile, herunder massevoldtægt begået i DRC; minder præsident Joseph Kabila om hans tilsagn i anledning af 50-årsdagen for landets uafhængighed om at føre en politik, der respekterer menneskerettighederne og styrker retsstaten ved at sikre at dem, der er ansvarlig for krænkelse af menneskerettighederne og den internationale humanitære folkeret bliver stillet til regnskab og retsforfølges;

7. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, til næstformanden i Kommissionen/den højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, Den Afrikanske Unions institutioner, FN's generalsekretær, FN's Sikkerhedsråd, FN's Menneskerettighedsråd og sidst men ikke mindst til præsidenten, premierministeren samt det congolesiske parlaments to kamre.